

[Viggo Starcke.]

handelsminister og regeringen til velvilligt at overveje, om ikke det vil være en politik, som både er i landets interesse og på lang sigt også i regeringens interesse: at frigive handelen og stå fast ved Danmarks tilsagn i Paris.

Lars P. Jensen: Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til den forespørgsel, det ærede medlem hr. Viggo Starcke har stillet, idet jeg ikke finder det hensigtsmæssigt og rigtigt på dette grundlag at optage en lang principiel diskussion her i salen om liberalisering eller ikke-liberalisering.

Det ærede medlem sagde, at der i vareforsyningsudvalget var sluttet en aftale, en gentlemenagreement, ifølge hvilken ministeren ikke måtte overføre varer fra friliste til bunden liste uden at have vareforsyningsudvalgets tilladelse dertil. Det er rigtigt. Men i beretningen fra det udvalg, som blev nedsat til at behandle det pågældende forslag til beslutning, siges det udtrykkeligt, at der var enighed om, at handelsministeren under hensyn til valget var løst fra de ham påhvilende forpligtelser, og at sagen skulle ligge, indtil en ny rigsdag havde taget stilling til hele dette spørgsmål. Dette har den højtærede handelsminister også prompte efterfulgt, idet der på dagsordenen for udvalgets møde i fredags som punkt 6 var opført hele spørgsmålet om friliste og bunden liste, og man har anmodet partierne om at tage stilling til, om der kunne være ønske om ændringer af disse lister, i det hele taget, hvordan man stillede sig til det spørgsmål. Iøvrigt mener jeg også, at dette spørgsmål hænger sammen med de økonomiske forhandlinger, der må føres på rigsdagen i kommende tider, så jeg skal indskrænke mig til disse bemærkninger.

Anker Lau: Det er jo rigtigt, at det var et led i den aftale, der forud for valget blev indgået, at det måtte tilfalde den nye rigsdag at tage stilling til, hvorvidt de pågældende varer skulle føres tilbage til den frie liste eller ikke. Forsåvidt er det i fuld overensstemmelse hermed, når det ærede medlem hr. Viggo Starcke i dag rejser spørgsmålet her. Jeg vil dog gerne, inden jeg fremsætter nogle få bemærkninger om selve sagen, forsøge at give den højtærede handelsminister et i alt fald velment råd; om det er godt, må han selv afgøre. Jeg synes, det er temmelig beklageligt, at man nu også i dag, ligesom tilfældet var i går ved prislovens behandling, bliver stillet overfor noget, som jeg i alt fald vil synes

er lidt for hastige standpunkter. Det er kedeligt, at den højtærede minister allerede ved første behandling står op og siger, at der bliver ikke tale om at føre noget tilbage til fri liste, det vil regeringen ikke. (*Ministeren for handel, industri og søfart* [H. C. Hansen]: Det har jeg ikke sagt!). Ja, jeg kunne ikke opfatte ministerens ord på anden måde; at der så bagefter fulgte et eller andet om, at vi måtte forhandle om tingene i udvalget, ja, det er en selvfølge, men når standpunktet forud er taget, synes jeg, forhandlingsmulighederne bliver lovlig små, og det vil jeg egentlig beklage.

Det kan ikke undre nogen, at jeg er enig med det ærede medlem hr. Viggo Starcke i en række af de betragtninger, han her har gjort gældende, ikke mindst i hans udtalelser om, at det hele måtte ses som led i en politik. Ja, det er jo det, der til syvende og sidst er det afgørende, om man kan få dette her ind som et led i en politik. Vi stilles i dag overfor hele tre forespørgsler fra det ærede retsforbund. Det står måske i forbindelse med, at retsforbundet ikke mere er repræsenteret i vareforsyningsudvalget, for alle tre forespørgsler angår ting, som vi naturligvis behandler der, og som allerede har stået på dagsordenen. Jeg forudser de forfærdeligste ting, hvis det skal være sådan her hele vinteren, at hver gang der er et eller andet erhvervspolitisk spørgsmål, som naturligt hører hjemme i vareforsyningsudvalget, skal vi bagefter diskutere det også her; det kan blive lidt besværligt. Men jeg skal naturligvis ikke på nogen måde frakende det ærede medlem og hans partifæller ret til at rejse enhver sag her i salen. Jeg synes blot, at nogle af de spørgsmål, der står på dagsordenen her i dag, kunne man passende i forvejen have været overbevist om, at vi behandlede i vareforsyningsudvalget, som tilfældet jo er.

Jeg skal vende tilbage til dette udtryk „som led i en politik“, for det lægger jeg afgørende vægt på; det er faktisk her forskellen på os og det ærede medlem formentlig findes. Det ærede medlem ønsker at stille sig op som den eneste liberale politiker her i salen, og det kan jeg ikke give ham ret i. Selvom jeg som sagt kan følge ham meget langt, savner jeg sommetider dette „som led i en politik“, for der hører det økonomiske jo også med.

Jeg har sommetider indtryk af, at det ærede medlem gerne så, at vi sprang ud på det dybe vand med det samme og opgav alle fortejninger og så bare så, hvad der ville ske. Det ville jo være en hestekur.